DOMSTOLENS KENDELSE
21. juni 2000 *

I sag C-514/99,

Den Franske Republik ved direktør R. Abraham, kontorchef K. Rispal-Bellanger og kommitteret R. Loosli-Surrans, alle Juridisk Tjeneste, Udenrigsministeriet, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg på Frankrigs Ambassade, 8 B, boulevard Joseph II,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved ledende juridisk konsulent D. Booß og G. Berscherd, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos C. Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg,

sagsøgt,

* Processprog: fransk.

angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning om at afslå at ændre eller ophæve sin beslutning 1999/514/EF af 23. juli 1999 om fastsættelse af den dato, på hvilken forsendelse af kvægprodukter fra Det Forenede Kongerige under den datobaserede eksportordning kan indledes i henhold til artikel 6, stk. 5, i Rådets beslutning 98/256/EF (EFT L 195, s. 42),

har

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene J.C. Moitinho de Almeida, D.A.O. Edward, L. Sevón (refererende dommer) og R. Schintgen, samt dommerne P.J.G. Kapteyn, C. Gulmann, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann, H. Ragnemalm, M. Wathelet, V. Skouris og F. Macken,

generaladvokat: J. Mischo,
justitssekretær: R. Grass,

efter at have hørt generaladvokaten,

afsagt følgende

Kendelse

1 Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 29. december 1999 har Den Franske Republik i henhold til artikel 230 EF nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning om at afslå at ændre eller ophæve sin beslutning 1999/514/EF af 23. juli 1999 om fastsættelse af den dato, på hvilken

forsendelse af kvægprodukter fra Det Forenede Kongerige under den databaserede eksportordning kan indledes i henhold til artikel 6, stk. 5, i Rådets beslutning 98/256/EF (EFT L 195, s. 42).

2 Den franske regering har anført: »Denne beslutning fremgik af en erklæring af 29. oktober 1999 fra kommissær Byrne, der fandt, at det på grundlag af en udtalelse fra Den Videnskabelige Styringskomité (VSK) afgivet samme dag ikke var nødvendigt at 'genoverveje beslutningen om at ophæve embargoen på eksport af britisk oksekød', og den fremgik navnlig af en beslutning af 17. november 1999, hvorved kollegiet opfordrede Frankrig til at efterkomme beslutning 99/514 og ophæve den franske embargo«.

De faktiske omstændigheder

3 Kommissionen vedtog efter opdagelsen af en sandsynlig forbindelse mellem en variant af Creutzfeldt-Jacob sygdom, der rammer mennesker, og bovin spongiform encephalopati (herefter »BSE«), der var vidt udbredt i Det Forenede Kongerige på dette tidspunkt, beslutning 96/239/EF af 27. marts 1996 om visse hasteforanstaltninger til beskyttelse mod bovin spongiform encephalopati (EFT L 78, s. 47, herefter »beslutningen om embargo«), hvorved Kommissionen forbød Det Forenede Kongerige at sende bl.a. levende kvæg, oksekød og produkter, der er fremstillet af kvæg, fra sit område til de øvrige medlemsstater og til tredjelande.

4 Denne beslutning var truffet på grundlag af EF-traktaten, Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked (EFT L 224, s. 29), som senest ændret ved Rådets direktiv 92/118/EØF af 17. december 1992 om dyresundhedsmæssige og sundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til

Fællesskabet af produkter, der for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbestemmelser, som omhandlet i bilag A, kapitel I, i direktiv 89/662/EØF, og for så vidt angår patogener, i direktiv 90/425/EØF (EFT 1993 L 62, s. 49), særlig artikel 10, stk. 4, og på grundlag af Rådets direktiv 89/662/EØF af 11. december 1989 om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked (EFT L 395, s. 13), som senest ændret ved direktiv 92/118, særlig artikel 9.

5 Det bestemmes i artikel 3 i beslutningen om embargo, at Det Forenede Kongerige hver anden uge sender Kommissionen en rapport om anvendelsen af de foranstaltninger, der er truffet mod BSE i overensstemmelse med EF-bestemmelserne og nationale bestemmelser.

6 Ifølge artikel 4 i denne beslutning opfordres Det Forenede Kongerige til at fremlægge nye forslag med henblik på bekæmpelse af BSE på sit territorium.

7 Syvende betragtning til beslutningen om embargo anfører, at beslutningen skal revideres, når alle de elementer, der er nævnt i beslutningen, er undersøgt.

8 Rådet vedtog den 16. marts 1998 beslutning 98/256/EF om hasteforanstaltninger til beskyttelse mod bovin spongiform encephalopati, om ændring af beslutning 94/474/EF og om ophævelse af beslutning 96/239/EF (EFT L 113, s. 32), hvorved Rådet under strenge betingelser ophævede embargoen for visse typer kød og kødprodukter, der hidrørte fra kvæg, som var slagtet i Nordirland (Export Certified Herds Scheme — ordningen med besætninger, der opfylder betingelserne for eksport).

9 Genoptagelsen af udførslerne under denne ordning blev fastsat ved Kommissionens beslutning 98/351/EF af 29. maj 1998 om fastsættelse af datoen, på hvilken forsendelse af oksekødsprodukter fra Nordirland under ordningen for besætninger, der opfylder betingelserne for eksport, må begynde, jf. artikel 6, stk. 5, i Rådets beslutning 98/256/EF (EFT L 157, s. 110).

10 Ved Kommissionens beslutning 98/692/EF af 25. november 1998 om ændring af beslutning 98/256 (EFT L 328, s. 28) blev princippet om udførselstilladelse til kvægprodukter inden for rammerne af den datobaserede eksportordning (Date-Based Export Scheme — DBES, herefter »DBES-produkter«) vedtaget ved ændring af artikel 6 i beslutning 98/256. Denne beslutnings artikel 6, stk. 5, som ændret ved beslutning 98/692, bestemmer, at Kommissionen efter at have kontrolleret anvendelsen af alle bestemmelser i denne beslutning på grundlag af EF-kontrolbesøg og have underrettet medlemsstaterne fastsætter den dato, på hvilken forsendelse af de pågældende produkter kan begynde.

11 Beslutning 1999/514 fastsatte til gennemførelse af denne bestemmelse datoen til den 1. august 1999.

12 Ved skrivelse af 1. oktober 1999 sendte Den Franske Republik Kommissionen en udtalelse af 30. september 1999 fra Agence française pour la securité sanitaire des aliments (herefter »AFSSA«), hvoraf det fremgår, at de seneste videnskabelige fremskridt og de aktuelle faktiske omstændigheder rejser yderligere spørgsmål om sikkerheden ved DBES-produkter. Eksperterne gør heri navnlig gældende, at smitterisikoen for kvæg kan opstå på en tredje måde, og ikke blot på de to allerede kendte, nemlig foder og overførsel fra moderen. Den Franske Republik

anmodede om, at denne udtalelse og de oplysninger, den bygger på, blev undersøgt af Den Videnskabelige Styringskomité (herefter »VSK«).

13 Kommissionen videresendte udtalelsen til VSK og anmodede komitéen om at besvare følgende spørgsmål:

1) Indeholder den udtalelse og de oplysninger, de franske myndigheder har fremlagt, videnskabelig information, epidemiologiske oplysninger eller andre beviser, der ikke er taget i betragtning af VSK?

2) Hvis disse dokumenter indeholder information, oplysninger eller beviser, eller hvis VSK har sådan ny information til rådighed, nødvendiggør det så en fornyet undersøgelse af en af de fire udtalelser fra VSK, der umiddelbart vedrører den videnskabelige begrundelse for DBES?

3) Kan VSK i henhold til besvarelsen af ovenstående spørgsmål bekræfte (eller afkræfte) sin opfattelse af, at betingelserne for DBES, såfremt de overholdes, er tilfredsstillende for så vidt angår sikkerheden ved kød og kødprodukter?

14 Disse spørgsmål blev først behandlet af den specialiserede gruppe inden for overførbare spongiforme encephalopatier, nemlig ad hoc gruppen TSE/BSE. Gruppen behandlede AFSSA's udtalelse under møder den 14. og 25. oktober 1999, men nåede ikke til enstemmige konklusioner for så vidt angik de spørgsmål, Kommissionen havde stillet gruppen.

15 VSK behandlede ligeledes udtalelsen og Kommissionens spørgsmål under møder den 28. og 29. oktober 1999. Komitéen anførte, at der stadig fremkom nye oplysninger, og at de var behandlet både af komitéen og af ad hoc gruppen TSE/BSE under deres månedlige møder. Komitéen konstaterede, at nytteværdien af hurtige diagnostiske prøver ikke var en nyopdagelse, men at de senest udviklede prøver endnu ikke havde været vurderet. Denne vurdering ville være omfattende, men det var hensigtsmæssigt at prioritere den højt. Efter at have undersøgt epidemiologiske oplysninger om BSE i Det Forenede Kongerige indtil midten af oktober 1999 konstaterede komitéen, at sygdomsfrekvensen fortsat faldt, og at der derfor ikke var grundlag for at formode, at der var en ny smittevej. Komitéen konkluderede, at der ikke var nogen grund til atter at undersøge dens konklusioner vedrørende berettigelsen af DBES. Den understregede, at dens risikovurdering afhang af Kommissionens og medlemsstaternes indsats med hensyn til omhyggeligt at overholde de foreslåede foranstaltninger, der havde til formål at udelukke eller begrænse risikoen. Komitéen anførte, at den britiske DBES-garanti nøje afhang af opretholdelsen af forbuddet mod foder fremstillet af kød- og benmel, af 30-måneders-reglen og af et klart bevis for, at risikoen for overførsel fra moderen var begrænset til et minimum. Komitéen konkluderede, at de af Det Forenede Kongerige trufne foranstaltninger bevirkede, at den risiko, den britiske DBES-ordning indebar for menneskers sundhed, i hvert fald var sammenlignelig med risikoen i de øvrige medlemsstater.

16 Den 29. oktober 1999, hvor VSK afgav sin udtalelse, fremkom kommissær Byrne med en erklæring. Ifølge et bilag til Kommissionens processkrift vedrørende formalitetsindsigelsen, indeholdt erklæringen bl.a. følgende afsnit:

»I have only received the committee's report within the past half hour. You will appreciate, therefore, that I can only comment in general on its contents.

However, I can say that the committee has confirmed that there is no need to review the decision to lift the ban on UK beef exports. This follows a very thorough examination which focuses on the concerns raised by the French authorities.

From my preliminary reading of the report, I can say that it is comprehensive, reasoned and balanced.

The Committee's conclusions have been already sent to the European Parliament and I will deal with this matter in Parliament next week.

I have made contact this evening with representatives of both the French, British and German Governments.

I expect to have discussions early next week with both Mr. Nick Brown and Mr. Jean Glavany regarding the scientific committee's opinion.

Clearly, we all need a few days to reflect on the full implications. However, I am optimistic that all will see it as a very positive development in resolving the current difficulties. I am now confident that a rapid solution is in sight.

I believe that the French and German authorities should take stock of the committee's opinion and lift their national restrictions on imports of British beef. These restrictions are no longer necessary in the light of the safeguards in place. The safeguards in question were introduced on sound scientific advice. This advice has now been re-confirmed.«

(»Jeg har først modtaget komitéens rapport inden for den sidste halve time. De vil derfor sikkert kunne forstå, at jeg kun kan kommentere dens indhold i generelle vendinger.

Jeg kan dog sige, at komitéen har bekræftet, at der ikke er behov for at genoverveje beslutningen om at ophæve embargoen på eksport af britisk oksekød. Dette følger af en meget omhyggelig undersøgelse, der er koncentreret om de franske myndigheders betænkeligheder.

Jeg kan på grundlag af min foreløbige gennemgang af rapporten sige, at den er omfattende, velbegrundet og afbalanceret.

Komitéens konklusioner er allerede blevet sendt til Europa-Parlamentet, og jeg vil behandle dette emne i Parlamentet i næste uge.

Jeg har her i aften kontaktet repræsentanter fra både den franske, den britiske og den tyske regering.

Jeg regner med, at jeg i begyndelsen af næste uge vil drøfte den videnskabelige komités stillingtagen med både Nick Brown og Jean Glavany.

Vi har naturligvis alle brug for et par dage til at overveje, hvad den indebærer. Jeg er imidlertid optimistisk med hensyn til, at alle vil opfatte den som en meget positiv udvikling i forsøget på at løse de aktuelle vanskeligheder. Jeg er nu sikker på, at der snart vil kunne findes en løsning.

Jeg mener, at de franske og tyske myndigheder bør tage komitéens stillingtagen til efterretning og ophæve deres nationale restriktioner på indførsel af britisk oksekød. Disse restriktioner er ikke længere nødvendige i lyset af de beskyt-

telsesforanstaltninger, der er truffet. De pågældende beskyttelsesforanstaltninger blev truffet på grundlag af forsvarlige videnskabelige råd. Disse råd er nu atter blevet bekræftet.«)

17 Da Den Franske Republik ikke ophævede sin embargo, blev der den 2., 5., 12. og 15. november 1999 afholdt forskellige møder mellem repræsentanter for de franske og britiske myndigheder og Kommissionen.

18 Den 17. november 1999 sendte Kommissionen Den Franske Republik en åbningsskrivelse i artikel 226 EF's forstand. Kommissionen fastslog heri navnlig, at denne medlemsstat havde tilsidesat de forpligtelser, der påhvilede den i henhold til fællesskabsretten, idet den havde nægtet at tillade, at britisk oksekød, der var i overensstemmelse med de fællesskabsretlige krav, blev markedsført på dens område efter den 1. august 1999. Kommissionen opfordrede med denne skrivelse den franske regering til at fremkomme med sine bemærkninger inden for en frist på to uger og forbeholdt sig retten til efter at have gennemgået bemærkningerne at fremsætte en begrundet udtalelse i henhold til artikel 226 EF.

Sagsanlægget

19 Sagsanlægget er rettet mod Kommissionens beslutning — som den fremgår af kommissær Byrne's erklæring af 29. oktober 1999 og af kommissærkollegiets beslutning om at sende sagsøgeren en åbningsskrivelse den 17. november 1999 — om ikke at ændre eller ophæve den retsakt, hvorved Kommissionen besluttede at ophæve embargoen mod britisk oksekød fra den 1. august 1999 (herefter »den anfægtede beslutning«).

20 Ifølge sagsøgeren kan denne beslutning ikke anses for blot at være en bekræftende beslutning, for så vidt som Den Franske Republik efter AFSSA's udtalelse af 30. september 1999 tilsendte Kommissionen de nye videnskabelige oplysninger,

som AFSSA navnlig havde henholdt sig til ved afgivelsen af sin udtalelse, der var imod ophævelsen af embargoen.

21 Sagen støttes på tre anbringender.

22 For det første har sagsøgeren påberåbt sig, at Kommissionen har tilsidesat forsigtighedsprincippet, idet den ikke har taget hensyn til, at der muligvis findes en tredje smittevej, såkaldt »horisontal overførsel eller overførsel gennem kontakt mellem dyr«. I øvrigt bevirker usikkerheden med hensyn til udbredelsen af det infektiøse agens i dyrets organisme i inkubationstiden, at det ikke kan bekræftes, at de kriterier, der stilles for udførsel af britisk oksekød for så vidt angår væv (udbenet kød uden sener) og dyrets alder (mellem 6 og 30 måneder), giver tilstrækkelig garanti for, at menneskers sundhed sikres.

23 Sagsøgeren har dernæst påberåbt sig, at den af Kommissionen fulgte fremgangsmåde er utilstrækkelig, idet Kommissionen dels ikke har taget hensyn til den opfattelse, som mindretallet i ad hoc gruppen TSE/BSE har givet udtryk for, dels hverken har taget hensyn til AFSSA's udtalelse eller de nye videnskabelige oplysninger, der har været til rådighed siden beslutning 1999/514 og AFSSA's udtalelse, eller til, at bestemmelserne om obligatorisk mærkning, der skulle være trådt i kraft den 1. januar 2000, blev opgivet.

24 Endelig har sagsøgeren påberåbt sig, at den anfægtede beslutnings begrundelse er utilstrækkelig.

Formalitetsindsigelsen

25 Kommissionen har i overensstemmelse med artikel 91, stk. 1, i Domstolens procesreglement ved særskilt dokument nedlagt påstand om, at sagen afvises.

26 Kommissionen har for det første påberåbt sig, at der ikke foreligger en beslutning fra Kommissionen i artikel 249 EF's forstand, og har anført, at stævningen ikke var vedlagt nogen beslutning, som det kræves i artikel 19 i EF-statutten for Domstolen, og at det også i tilfælde, hvor det påstås, at der foreligger en stiltiende beslutning, påhviler sagsøgeren at føre bevis herfor.

27 Hvad angår kommissær Byrne's erklæring af 29. oktober 1999, kan den ikke udgøre en sådan beslutning. Kommissær Byrne redegjorde alene for VSK's konklusioner og tog ikke stilling på Kommissionens vegne. I øvrigt ville en ændring af beslutning 1999/514 kræve, at den gennemgik udvalgsproceduren i overensstemmelse med direktiv 89/662 og 90/425. Ifølge denne procedure kan Kommissionen ikke handle på egen hånd, men skal bistås af Den Stående Veterinærkomité, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, således også for Den Franske Republik.

28 Hvad angår beslutningen om at fremsende en åbningsskrivelse, fremgår det af Domstolens praksis, at den ikke kan være genstand for et annullationssøgsmål.

29 Kommissionen har for det andet påberåbt sig, at der er tale om procedureforskrejning, idet den har gjort gældende, at der — såfremt det antages, at Den Franske Republik var berettiget til at opnå en beslutning fra Kommissionen —

reelt er tale om en undladelse af at træffe afgørelse, og at denne medlemsstat burde have anfægtet den påståede passivitet i henhold til fremgangsmåden i artikel 232 EF.

30 Det tredje anbringende til støtte for afvisningspåstanden er den manglende retlige interesse. Beslutning 1999/514 er alene en gennemførelsesbeslutning for forudgående beslutninger, som Den Franske Republik ikke har krævet ændret.

31 Kommissionen har for det fjerde understreget, at selv om det antages, at der er tale om en retsakt fra Kommissionen, drejer det sig om en bekræftende retsakt, da den har samme indhold som beslutning 1999/514. VSK's udtalelse fastslår, at der ikke forelå nye oplysninger. Selv om der havde foreligget nye oplysninger, bekræftede den påståede beslutning fra Kommissionen blot den forudgående beslutning.

32 Kommissionen har endelig henledt opmærksomheden på, at den franske regerings konstruktion er kunstig, idet den alene har til formål at undgå det præklusionsproblem, som en sag rettet mod beslutning 1999/514 ville medføre.

33 Sagsøgeren har påstået, at sagen antages til realitetsbehandling.

34 Sagsøgeren har anført, at der foreligger en beslutning, hvorved det afslås at ændre beslutning 1999/514, og at det væsentlige spørgsmål ved bedømmelsen af, om sagen skal afvises, er, hvorvidt der er blevet fremsendt nye oplysninger. Spørgsmålet om, hvorvidt de fremsendte oplysninger kunne rejse tvivl om den oprindelige beslutning, er et spørgsmål, der vedrører realiteten, og som ikke kan tages i betragtning ved bedømmelsen af formaliteten.

35 Sagsøgeren har bestridt argumentet om, at udvalgsproceduren i direktiv 89/662 og 90/415 skulle have været fulgt. Sagsøgeren har fremhævet formålet med samarbejdet og koordinationen af de nationale og fællesskabsretlige politikker, der beskrives i artikel 152 EF, og som skal sikre et højt sundhedsbeskyttelsesniveau, og har anført, at en medlemsstat i medfør af artikel 9, stk. 1, fjerde afsnit, i direktiv 89/662 kan træffe sikkerhedsforanstaltninger. Foranstaltningerne skal, når de en gang er truffet, meddeles Kommissionen og de andre medlemsstater, og det tilkommer i henhold til direktivets artikel 9, stk. 4, Kommissionen at træffe en beslutning i overensstemmelse med den anførte fremgangsmåde.

36 Sagsøgeren har bestridt, at den anlagte sag er kunstig, idet sagsøgeren har understreget, at fristerne for at anlægge sag om annullation af beslutning 1999/514 — uanset hvordan man beregner dem — endnu ikke var udløbet den 30. september 1999, hvor AFSSA afgav sin første udtalelse. Når sagsøgeren ikke har anlagt en sådan sag, er det for at følge den sædvanlige fremgangsmåde i direktiv 89/662.

37 Hvad angår den retlige interesse har sagsøgeren den opfattelse, at det står fast, at en medlemsstat, der har videresendt nye videnskabelige oplysninger, som den vurderer kan rejse tvivl om en beslutning fra Kommissionen, har en interesse i at reagere på Kommissionens afslag på at ændre sin oprindelige beslutning under hensyntagen til de videnskabelige oplysninger.

38 Sagsøgeren har endelig bestridt, at den rette fremgangsmåde var at anlægge et passivitetssøgsmål. For at der kan være tale om passivitet, skal institutionen nemlig have undladt at tage stilling. Kommissionen har i denne sag taget stilling med den anfægtede beslutning, hvilken stillingtagen fremgik af kommissær Byrne's erklæring af 29. oktober 1999 og af åbningsskrivelsen til de franske myndigheder.

Domstolens bemærkninger

39 Når det i overensstemmelse med procesreglementets artikel 92, stk. 1, er åbenbart, at Domstolen ikke har kompetence til at behandle en sag, eller at sagen må afvises, kan Domstolen, efter at have hørt generaladvokaten, uden at fortsætte sagens behandling træffe afgørelse ved begrundet kendelse.

40 Den foreliggende sag er anlagt i overensstemmelse med artikel 230 EF, der bestemmer, at Domstolen prøver lovligheden af retsakter vedtaget af institutionerne, bortset fra henstillinger og udtalelser.

41 Søgsmålet er rettet mod det, som sagsøgeren påstår er en beslutning om at afslå at ændre beslutning 1999/514 på trods af de angiveligt nye oplysninger, som sagsøgeren har meddelt Kommissionen om, at der muligvis findes en tredje smittevej for kvæg, hvilket rejser tvivl om beslutning 1999/514's berettigelse.

42 Denne beslutning om afslag er stiltiende, men skal ifølge sagsøgeren fremgå af kommissær Byrne's erklæring af 29. oktober og af fremsendelsen af Kommissionens åbningsskrivelse den 17. november 1999.

43 Det skal anføres, at kommissær Byrne i erklæringen, hvis ordlyd er blevet gengivet af sagsøgte, fremkom med en meget generel redegørelse for udtalelsen fra VSK og meddelte, at der sandsynligvis ville finde forhandlinger sted mellem fællesskabsmyndighederne og myndighederne i de medlemsstater, der var berørt af problemet.

44 En sådan erklæring udgør ikke en stillingtagen fra Kommissionens side, for så vidt angår de af sagsøgeren fremsendte oplysninger. Kommissær Byrne redegjorde blot for udtalelsen fra VSK og udtalte håb om, at der ville kunne findes en løsning på de stedvise problemer.

45 Erklæringen kan derfor ikke tages som udtryk for en beslutning fra Kommissionen — om at afslå at ændre beslutning 1999/514 — der kan være genstand for et annullationssøgsmål.

46 Hvad angår fremsendelsen af åbningsskrivelsen den 17. november 1999, vidner den om et ønske om at få den manglende gennemførelse af beslutning 1999/514 sanktioneret, men kan slet ikke fortolkes som en beslutning — om at afslå at ændre denne beslutning, der kan være genstand for et anullationssøgsmål.

47 At der ikke foreligger en sådan beslutning fra Kommissionens side, bekræftes i øvrigt af, at Kommissionen ikke først har fået forelagt en udtrykkelig anmodning om at ændre beslutning 1999/514, men alene har modtaget meddelelse om påståede nye oplysninger, der kunne ændre den retlige og faktiske kontekst, der blev taget i betragtning.

48 Såfremt sagsøgeren fandt, at denne meddelelse medførte en forpligtelse for Kommissionen til at vedtage en ny beslutning, burde sagsøgeren følge den fremgangsmåde for passivitetssøgsmål, der er fastsat i traktaten.

49 Det fremgår af ovenstående, at det er åbenbart, at sagen skal afvises.

Sagens omkostninger

50 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Den Franske Republik har tabt sagen, og Kommissionen har nedlagt påstand om, at den tilpligtes at betale sagens omkostninger, bør det pålægges Den Franske Republik at betale sagens omkostninger.

Af disse grunde

bestemmer

DOMSTOLEN

1) **Sagen afvises.**

2) **Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.**

Således bestemt i Luxembourg den 21. juni 2000.

R. Grass — G.C. Rodríguez Iglesias

Justitssekretær — Præsident